

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119248221
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119248221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu TIMMA s.r.o., so sídlom Námestie A. Hlinku 3/816, 010 01 Žilina, IČO: 36 624 985, zast. Mgr. Milan Petráš, advokát, so sídlom Einsteinova 23, 851 01 Bratislava proti žalovanému R.. L. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. W. XX, XXX XX F. o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky v konkurznom konaní, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cbi/3/2019-91 zo dňa 11. februára 2020 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cbi/3/2019-91 zo dňa 11.februára 2020 v prvej a druhej výrokovej vete potvrdzuje.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 62Cbi/3/2019-91 zo dňa 11.februára 2020 v štvrtej výrokovej vete mení tak, že stranám sporu nárok na náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

III. Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím okresný súd v prvej výrokovej vete zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania.

2. V druhej výrokovej vete určil, že popretie pohľadávky žalobcu v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica, pod sp. zn. 1K/79/2015 žalovaným ako popierajúcim veriteľom je neúčinné.

3. V tretej výrokovej vete zastavil konanie v časti, čo do určenia, že prihlásená pohľadávka veriteľa TIMMA s.r.o., so sídlom Námestie A. Hlinku 3/816, 010 01 Žilina, IČO: 36 624 985 vo výške 12.478,23 Eur je v konkurze v celom rozsahu zistená, čo do právneho dôvodu, výšky prihlásenej sumy 12.478,23 Eur, vymáhateľnosti a poradia.

4. Štvrtou výrovkovou vetou okresný súd žalobcovi priznal náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100%.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca ako konkurzný veriteľ úpadcu SAPUCHA s. r. o., so sídlom Závodná 3, 821 06 Bratislava, IČO: 46 879 501, sa žalobou doručenou súdu dňa 22. 03. 2019 domáhal voči žalovanému ako popierajúcemu veriteľovi úpadcu určenia, že popretie pohľadávky žalobcu v konkurze vedenom na majetok úpadcu na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 1K/79/2015 žalovaným ako popierajúcim veriteľom je neúčinné. Zároveň žiadal,

aby súd určil, že prihlásená pohľadávka žalobcu vo výške 12.478,23 Eur je v konkurze v celom rozsahu zistená, čo do právneho dôvodu, výšky prihlásenej sumy 12.478,23 Eur, vymáhateľnosti a poradia. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca si do konkurzu v základnej prihlasovacej lehote prihláškou zo dňa 03.03.2016, doručenou správcovi dňa 07.03.2016, prihlásil pohľadávku voči dlžníkovi EKOTREND Myjava spol. s r.o., IČO: 36 319 261, ktorý pred vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu zanikol zlúčením s ním. Oznámením o popretí prihlásenej konkurznej pohľadávky zo dňa 20.02.2019 správca konkurznej podstaty úpadcu žalobcovi oznámil popretie jeho pohľadávky popierajúcim veriteľom - žalovaným R. L. U.. Podľa žalobcu popretie pohľadávky žalovaným je neúčinné, nakoľko pohľadávka žalobcu prihlásená do konkurzu vedeného na majetok úpadcu je v plnom rozsahu zistená, čo do výšky, vymáhateľnosti právneho dôvodu aj poradia. Uviedol, že po tom, ako si žalobca v základnej prihlasovacej lehote prihláškou zo dňa 03.03.2016, doručenou správcovi dňa 07.03.2016, prihlásil pohľadávku v konkurznom konaní vedenom voči úpadcovi, existenciu pohľadávky žalobcu, ako aj všetky prihlásené pohľadávky ostatných veriteľov, spochybnil námietkou zo dňa 21.03.2016 konateľ úpadcu Ján Lopúch. Pôvodný správca konkurznej podstaty namietané pohľadávky poprel. Následne žalobca v zákonom stanovenej lehote podal žalobu proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu. V priebehu súdneho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 64Cbi/11/2016 správca pohľadávku písomne uznal v celom rozsahu, čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia ako podriadenú pohľadávku. Žalobca mal za to, že jeho prihlásená pohľadávka sa v konkurze považuje za zistenú a žalovaný jeho pohľadávku poprel neúčinným spôsobom ako popierajúci veriteľ, ktorý si do konkurzu prihlásil pohľadávku po uplynutí základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok. Tvrdil, že žalovanému, ktorý si v konkurznom konaní neprihlásil pohľadávku v základnej lehote, neprislúchajú všetky práva spojené s prihlásenou pohľadávkou, keď v zmysle § 28 ods. 3 z. č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) veriteľ nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Podľa žalobcu nie je možné pripustiť taký výklad zákona, aby veriteľ „oneskorenej pohľadávky“ mohol popierať pohľadávky veriteľov, ktoré už boli v konkurze zistené. Keďže pohľadávku žalobcu, ktorá už bola v konkurze zistená, poprel žalovaný ako veriteľ, ktorý si svoju pohľadávku do konkurzu prihlásil až po uplynutí 3 rokov od vyhlásenia konkurzu, je popretie pohľadávky žalobcu žalovaným účelové a právne neúčinné.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že bývalý konateľ úpadcu opakovanými listami vyzýval správcu k popretiu všetkých pohľadávok a nepriznanie žiadnych hlasovacích práv veriteľom úpadcu, na základe čoho predchádzajúci správca pohľadávku žalobcu poprel. Až následne novoustanovený správca pohľadávku žalobcu uznal v priebehu súdneho konania vedeného pod sp. zn. 64Cbi/11/2016, čo žalovaný považoval za nezákonné konanie správcu. Podľa žalovaného pohľadávka žalobcu neexistuje. Uviedol, že žalobca si do konkurzu prihlásil pohľadávku vo výške 12.478,23 Eur titulom úrokov z omeškania, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 20120928 zo dňa 28.09.2012, Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.11.2013 a Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2014. V zmysle vyššie vymenovaných zmlúv o postúpení pohľadávok, predchádzajúci vlastník pohľadávky spoločnosť InSat s.r.o., so sídlom Pažického 411/10, Myjava, IČO: 36 800 244, nadobudla Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 20120928 zo dňa 28.09.2012 od vlastníka Poľnohospodárske družstvo Poriadie, IČO: 00 203 572, so sídlom Myjava, pohľadávku voči spoločnosti EKOTREND Myjava s.r.o. vo výške 152.530,87 Eur bez príslušenstva. Táto pohľadávka bola dlžníkom EKOTREND Myjava s.r.o. v časti uhradená spoločnosti InSat s.r.o., a to vo výške 66.616,00 Eur. Neuhradený zostatok pohľadávky vo výške 85.914,87 Eur postúpila spoločnosť InSat s.r.o. na postupcu GB management a.s. za 50% nominálnej hodnoty, aj napriek tomu, že ona nadobudla pohľadávku za 100 % jej hodnoty. Následne spoločnosť GB management a.s. listom zo dňa 21.03.2014 oznámila dlžníkovi EKOTREND Myjava s.r.o., že postúpila pohľadávku na spoločnosť žalobcu. Spoločnosť EKOTREND Myjava s.r.o. žalobcovi uhradila dlh v plnej výške dvomi úhradami, a to dňa 07.05.2014 vo výške 75.918,84 Eur a dňa 02.04.2014 vo výške 10.000,- Eur, čo žalobca nerozporuje.

7. Podľa žalovaného si žalobca do konkurzu prihlásil len príslušenstvo pohľadávky, ktoré nikdy nenadobudol. Uviedol, že na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 26Cbi/24/2017 prebieha konanie o určenie neexistencie pohľadávky, ktoré zatiaľ nie je ukončené a trval na tom, že žalobcovi žiadna pohľadávka nevznikla a nemá ani aktívnu legitímáciu v tomto konaní. Žalobca nesprávne aplikuje ustanovenie § 28 ods. 3 ZoKR, keď medzi „ďalšie práva“ spojené s prihlásenou pohľadávkou uvádza, že toto ustanovenie by malo zahŕňať aj právo iného veriteľa na popieranie pohľadávok. Podľa žalovaného zákonodarca v dôvodovej správy medzi „ďalšie práva“ spojené s prihlásenou pohľadávkou

zahŕňa úplne iné práva, napr. právo byť volený za člena veriteľského výboru. Žalovaný nesúhlasil s účelovým extenzívnym výkladom žalobcu, pretože pokiaľ by mal zákonodarca zámer umožniť popierať pohľadávky len veriteľom pohľadávok prihlásených v základnej prihlasovacej lehote, bol by takúto právnu úpravu zakotvil do paragrafových ustanovení zákona. Žalovaný preto pohľadávku žalobcu poprel účinným spôsobom. Žiadal, aby súd konanie prerušil až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 26Cbi/24/2017, predmetom ktorého konania je určenie neexistencie žalobcom prihlásenej pohľadávky.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca v priebehu konania zdôrazňoval dátum prihlásenia pohľadávky žalovaného v konkurznom konaní prihláškou zo dňa 18.12.2018, ktorá bola správcom zapísaná do zoznamu pohľadávok dňa 09.01.2019. Podľa žalobcu v zmysle § 32 ods. 3 ZoKR je možné je možné pohľadávku poprieť len do 30 dní od uplynutia základnej lehoty určenej na prihlasovanie pohľadávok, ktorá v zmysle § 28 ods. 2 ZoKR je 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Oneskorene prihlásenú pohľadávku je možné v zmysle § 32 ods. 3 písm. b) ZoKR poprieť ešte v lehote 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku. Podľa žalobcu žiadne ustanovenie zákona neumožňuje popierať pohľadávky po uplynutí lehoty ustanovenej v § 32 ods. 3 ZoKR. Tomuto záveru zodpovedá aj ustanovenie § 32 ods. 16 ZoKR, podľa ktorého uplynutím lehoty na popretie pohľadávky sa pohľadávka v rozsahu, v akom nebola popretá, považuje za zistenú. Žalovaný mal možnosť poprieť pohľadávku žalobcu podľa § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR do 06. 04. 2016, keďže konkurz na úpadcu bol vyhlásený 21.01.2016, základná prihlasovacia lehota podľa § 28 ods. 2 ZoKR uplynula dňa 07.03.2016 a následná 30-dňová lehota na popieranie pohľadávok podľa § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR uplynula dňa 06.04.2016.

9. V priebehu konania žalovaný zopakoval svoj nesúhlas o zmeškaní lehoty na účinné popretie pohľadávok. Zdôraznil, že správca úpadcu nezákonne uznal pohľadávku žalobcu, napriek tomu, že v tom čase na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 9C/194/2015 prebiehalo súdne konanie o určenie neplatnosti právnych úkonov, a to vyššie uvedených zmlúv o postúpení pohľadávky, ktoré konanie bolo vedené proti trom žalovaným, pričom žalovaným v 3. rade je v tomto konaní žalobca. Po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu vstúpil do uvedeného konania pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom správca a ako žalobca 1/ vzal podanú žalobu späť. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom uznesením sp. zn. 9C/194/2015-93 zo dňa 09.06.2017 konanie o žalobe žalobcu 1/ zastavil. Žalovaný v priebehu konania uvádzal, že uznanie pohľadávok správcom v konkurznom konaní je procesným úkonom, ktorý môže správca kedykoľvek zmeniť. Zopakoval, že správca uznal neexistujúcu pohľadávku.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že po otvorení pojednávania dňa 11.02.2020 žalobca vzal svoju žalobu späť v časti druhého žalobného petitu, t.j. určenia, že ním prihlásená pohľadávka vo výške 12.478,23 Eur je v konkurze v celom rozsahu zistená, čo do právneho dôvodu, výšky prihlásenej sumy, vymáhateľnosti a poradia. Žalovaný sa k čiastočnému späťvzatiu žaloby nevyjadril a súd prvej inštancie preto v tretej výrokovej vete konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil, keďže žalovaný nevyjadril nesúhlas so späťvzatím žaloby.

11. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný navrhol v konaní na preukázanie svojich tvrdení pripojiť súdny spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 26Cbi/24/2017, konkurzný spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1K/79/2015, navrhol výsluch svedkov K.. K. T. a K.. U. Q., ktorí ako štatutári zmluvných strán uzatvárali Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.09.2012, ďalej navrhol vykonať výsluch správcu Mgr. Roberta Antala a pripojiť súdny spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9C/194/2015.

12. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie posúdil ako nespornú skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 1K/79/2015-66 zo dňa 13.01.2016, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 13/2016 dňa 21.01.2016, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu SAPUCHA s.r.o. so sídlom Závodná 3, 821 03 Bratislava (predtým Cycle s.r.o., so sídlom Hronská 75, 974 01 Banská Bystrica), IČO: 46 879 501 s účinkami ku dňu 22. 01. 2016. Podľa okresného súdu v zmysle § 28 ods. 2 ZoKR základná lehota na prihlásenie pohľadávok v konkurze uplynula dňom 07.03.2016 a lehota 30 dní v zmysle § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR na popieranie pohľadávok, prihlásených v základnej prihlasovacej lehote, uplynula dňom 06. 04.2016.

13. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalobca si prihláškou zo dňa 03.03.2016, doručenej správcovi dňa 07.03.2016 prihlásil pohľadávku v celkovej výške 12.478,23 Eur z titulu úrokov z omeškania, pričom táto pohľadávka sa považuje v dôsledku písomného uznania správcu zo dňa 21.09.2016 podľa § 32 ods. 18 ZoKR za zistenú.

14. Za nesporné okresný súd považoval aj skutočnosť, že žalovaný si v konkurznom konaní prihlásil dňa 31.12.2018 pohľadávku v celkovej výške 12.893,31 Eur, ktorú správca zapísal do zoznamu pohľadávok dňa 09.01.2019. Zároveň mal preukázané, že žalovaný poprel pohľadávku žalobcu dňa 08.02.2019 na predpísanom tlačive.

15. Konštatoval, že spornou ostala otázka, či žalovaný ako popierajúci veriteľ, ktorý si pohľadávku prihlásil v konkurznom konaní po uplynutí základnej lehoty určenej v ustanovení § 28 ods. 2 ZoKR na prihlasovanie pohľadávok, poprel pohľadávku žalobcu účinným spôsobom, keď zistenú pohľadávku žalobcu poprel až dňa 08.02.2019.

16. Súd prvej inštancie vychádzajúc z ustanovenia § 28 ods. 3 ZoKR dospel k záveru, že márnym uplynutím základnej zákonnej prihlasovacej lehoty 45 dní od vyhlásenia konkurzu podľa § 28 ods. 2 ZoKR, nezaniká žalovanému ako veriteľovi, ktorý doručil správcovi prihlášku neskôr, právo na pomerné uspokojenie jeho pohľadávky z výťažku zo speňaženia všeobecnej podstaty. Na prihlášku takéhoto veriteľa ak bude zistená, sa prihliada. Okresný súd však konštatoval obmedzenia práv v prípade takéhoto veriteľa, ktorý nemôže vykonávať hlasovacie práva a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Konštatoval, že s oneskorene podanou prihláškou nie sú spojené všetky práva, ktoré zákon priznáva veriteľom zistených pohľadávok prihlásených v základnej prihlasovacej lehote. Podľa okresného súdu Zákon o konkurze a reštrukturalizácii presne stanovil právne postavenie veriteľa po jeho vstupe do konkurzu v ďalšej prihlasovacej lehote tým, že takémuto veriteľovi nepriznal práva v konkurze, s výnimkou základného práva na uspokojenie jeho pohľadávky. Medzi ďalšie práva nepochybne patrí aj právo veriteľa poprieť pohľadávku iného veriteľa podľa § 32 ods. 2 ZoKR v lehotách určených v ustanovení podľa § 32 ods. 3 ZoKR. Podľa okresného súdu v zmysle § 32 ods. 2 ZoKR je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že prihlásenú pohľadávku je oprávnený okrem správcu poprieť aj veriteľ prihlásenej pohľadávky, pričom vždy musí ísť o veriteľa, ktorý svoju pohľadávku prihlásil v základnej prihlasovacej lehote a jeho pohľadávka bola zistená a odkázal na rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 16CoKR/4/2018 zo dňa 23.10.2018.

17. Pretože žalobca si prihlásil pohľadávku v základnej prihlasovacej lehote podľa § 28 ods. 2 ZoKR a žalovaný poprel pohľadávku žalobcu až po uplynutí lehoty podľa § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR, rozhodol okresný súd tak, že popretie prihlásenej pohľadávky žalobcu v konkurznom konaní žalovaným je neúčinné.

18. Okresný súd konštatoval, že predmetom tohto konania po čiastočnom späťvzatí bolo určenie, či popretie prihlásenej pohľadávky konkurzným veriteľom je účinné. Z dôvodu jeho záveru o tom, že popretie pohľadávky zo strany žalovaného zo dňa 08.02.2019 je neúčinné a z dôvodu späťvzatia žaloby v časti určenia pravosti popretej pohľadávky podľa okresného súdu nebolo potrebné vykonávať dokazovanie vo vzťahu k preukázaniu existencie prihlásenej pohľadávky žalobcu, ktorá bola v konkurznom konaní správcom uznaná a považuje sa za zistenú. Okresný súd nepovažoval za účelné a hospodárne vykonať dokazovanie výsluchom svedkov K.. T. a K.. Q., ktorí sa mali vyjadrovať k obsahu uzavretých zmlúv o postúpení pohľadávky a ani výsluchom správcu Mgr. Roberta Antala. Nepovažoval za účelné ani oboznamovať sa so spisom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9C/194/2015. Tieto dôkazy navrhované žalovaným okresný súd nevykonal a nevykonal ani dokazovanie čítaním listinných dôkazov súvisiacich s postúpením pohľadávky z právnych predchodcov žalobcu na žalobcu, pretože po čiastočnom späťvzatí žaloby ostalo predmetom konania určenie neúčinnosti popretia pohľadávky a predmetom tohto konania nebolo preskúmanie popretej pohľadávky samotnej.

19. Okresný súd ďalej konštatoval, že úlohou súdu v incidenčnom konaní v prípade popretia pohľadávok nie je opätovné preskúmanie pohľadávok v celom ich rozsahu. Je predovšetkým úlohou správcu, preskúmať prihlásené pohľadávky s odbornou starostlivosťou a podľa svojich zistení ich poprieť, pričom nedostatok popretia má za následok ich uznanie a tým aj účasť na uspokojovaní v konkurze. Subjektom oprávneným na preskúmanie pohľadávok je správca. Pretože správca do zoznamu pohľadávok zapísal údaj, že prihlásená pohľadávka žalobcu je ku dňu 21.09.2016 zistená a žalovaný ako popierajúci

veriteľ pohľadávku nepoprel účinne, nebol dôvod skúmať uvedenú pohľadávku opätovne aj v tomto incidenčnom konaní. Pretože predmetom súdneho konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 26Cbi/24/2017 a konania vedeného na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 9C/194/2015 nie sú také skutočnosti, ktoré by mohli ovplyvniť výsledok tohto súdneho konania, okresný súd zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania.

20. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania okresný súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

21. Proti uvedenému rozsudku podal včas voči jeho prvej, druhej a štvrtej výrokovej vete odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d) a h) CSP a navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby konanie prerušil až do právoplatného ukončenia konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica č. k. 26Cbi/24/2017.

22. Voči prvej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia, v ktorej okresný súd zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania uviedol, že tak rozhodol napriek tomu, že na Okresnom súde Banská Bystrica pod č. k. 26Cbi/24/2017 sa rieši otázka neplatnosti právnych úkonov, ktorými bol realizovaný prevod príslušenstva pohľadávky, ktoré prihlásil žalobca do konkurzu vo výške 12.478,23 Eur, čo má význam pre rozhodnutie aj v tomto konaní. Namietal nesprávne právne posúdenie okresného súdu, ktorý uviedol, že nie je oprávnený v incidenčnom konaní na preskúmanie pohľadávok. Tvrdil, že okresný súd návrh na prerušenie konania neposudzoval v súvislosti so žalobou o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky o ktorom rozhodol v druhom výroku.

23. Voči druhému výroku, ktorým okresný súd určil, že popretie pohľadávky žalobcu žalovaným ako popierajúcim veriteľom je neúčinné, namietal, že zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepočíta so žalobou o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky. V tejto časti preto okresný súd nemohol konať ako o incidenčnej žalobe a z tohto dôvodu nesprávne aplikoval ust. § 28 ods. 3 ZoKR a § 32 ods. 3 ZoKR, ako to uviedol okresný súd v bode 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že po márnom uplynutí základnej zákonnej prihlasovacej lehoty sa obmedzujú práva žalovaného na popieranie pohľadávok iného veriteľa v tom, že môže ísť len o veriteľa, ktorý svoju pohľadávku prihlásil v základnej prihlasovacej lehote a jeho pohľadávka bola zistená. Žalovaný namietal, že okresný súd v druhej výrokovej vete nerozhodoval o incidenčnej žalobe a nesúhlasil ani s tým, že žalovaný, ktorý prihlásil svoju pohľadávku po uplynutí základnej lehoty uvedenej v § 28 ods. 2 ZoKR, nemohol účinným spôsobom poprieť pohľadávku žalobcu po uplynutí lehoty uvedenej v § 32 ods. 3 ZoKR. Odkázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v inej veci žalovaného vedenej pred Okresným súdom Banská Bystrica pod č. k. 64Cbi/3/2019. Podľa žalovaného krajský súd v tomto rozhodnutí uviedol, že vo veci nároku na určenie neúčinnosti popretia sa jedná o samostatné konanie s ktorým zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepočíta.

24. Podľa žalovaného súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď v tejto časti žaloby konal ako o incidenčnej žalobe, čím odňal žalovanému všetky jemu patriace procesné práva a nesprávnym procesným postupom mu znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď nepovažoval za účelné a hospodárne vykonať dokazovania navrhnuté žalovaným.

25. Voči štvrtému výroku napadnutého rozhodnutia, ktorým bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu žalovaný namietal, že žalobca vzal svoju žalobu späť v časti určenia pravosti popretej pohľadávky. Namietal, že okresný súd nesprávne posúdil toto čiastočné späťvzatie ako úspech žalobcu v konaní a mal v danej veci aplikovať § 255 ods. 2 CSP a nepriznať žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania.

26. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

27. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý

verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

28. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si v konkurznom konaní vedenom voči úpadcovi pod sp. zn. 1K/79/2015 prihlásil pohľadávku vo výške 12.478,23 Eur z titulu úrokov z omeškania. Ako právny dôvod vzniku pohľadávky uviedol, že pôvodný veriteľ Poľnohospodárske družstvo Poriadie, M. R. Štefánika 517/23, 907 01 Myjava, IČO: 00 203 572 evidoval voči pôvodnému dlžníkovi EKONTREND MYJAVA spol. s r.o. (spoločnosť zlúčená s úpadcom) pohľadávky v celkovej výške 152.530,87 Eur z titulu dodávok tovaru a služieb. Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 20120928 zo dňa 28.09.2012 postúpil pôvodný veriteľ svoje pohľadávky spoločnosti InSat s.r.o., Pažického 411/10, Myjava, IČO: 36 800 244, ktorá Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.11.2013 postúpila zostatok nesplatených pohľadávok v sume 85.914,87 Eur spoločnosti GB management, a.s., Slavníkova 1237/9, Prava - Břevnov, 169 00, Česká republika a Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2014 postúpil veriteľ GB management, a.s. svoju pohľadávku v sume 85.914,87 Eur žalobcovi. Dňa 03.04.2014 zaplatil dlžník veriteľovi sumu 10.000,00 Eur a dňa 09.05.2014 sumu 75.918,84 Eur.

29. Správca úpadcu písomne uznal dňa 21.09.2016 prihlásenú pohľadávku žalobcu uplatnenú prihláškou zo dňa 03.03.2016 v sume 12.478,53 Eur, a to v celom rozsahu, čo do právneho dôvodu, výšky a vymáhateľnosti ako nespornú a do poradia ju uznal ako pohľadávku podriadenú.

30. Prihlásená pohľadávka žalobcu je v zozname pohľadávok zapísaná pod por. č. 6, poradové číslo veriteľa 7/T-1, táto je správcom uznaná ako podriadená pohľadávka, a to z dôvodov podľa § 95 ods. 3 ZKR, s uvedením dátumu zistenia pohľadávky 21.09.2016.

31. Žalovaný na predpísanom tlačive dňa 08.02.2019 poprel prihlásenú pohľadávku žalobcu, čo do právneho dôvodu, výšky, poradia uspokojenia z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky nebolo príslušenstvo pohľadávky. V popretí uviedol, že spoločnosť InSat, s.r.o. nenadobudla príslušenstvo pohľadávky, z uvedeného dôvodu príslušenstvo nemohla ďalej postupovať a žalobca si v konkurze prihlásil neexistujúcu pohľadávku.

32. Z oznámenia správcu zo dňa 20.02.2019 vyplýva, že správca oznámil žalobcovi, že prihlásenú pohľadávku žalobcu písomne poprel žalovaný, ktorý svoju konkurznú pohľadávku prihlásil do konkurzu úpadcu prihláškou doručenu správcovi dňa 31.12.2018, čo bolo zverejnené v Obchodnom vestníku. Správca túto pohľadávku žalovaného v celom rozsahu poprel, na základe čoho žalovaný podal na Okresnom súde Banská Bystrica žalobu o určenie popretej pohľadávky. Správca v tomto oznámení žalobcovi oznámil, že jeho konkurzná pohľadávka bola do konkurzu prihlásená prihláškou zo dňa 03.03.2016, doručenu správcovi dňa 07.03.2016. Keďže lehota na prihlasovanie pohľadávok skončila dňa 07.03.2016, jeho pohľadávka bola doručená včas a lehota na jej popretie uplynula dňa 06.04.2016.

33. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 26Cbi/24/2017 je určenie, že pohľadávka konkurzného veriteľa prihlásená prihláškou doručenu správcovi dňa 07.03.2016 vo výške 12.478,23 Eur z titulu úroku z omeškania z postúpenej pohľadávky pôvodného veriteľa Poľnohospodárske družstvo Poriadie zmluvami č. 20120928 a zmluvami o postúpení pohľadávky zo dňa 15.11.2013 a zo dňa 21.03.2014, neexistuje. Žalobcom je v tomto konaní úpadca ako žalobca 1/, SARO, spol. s r.o. ako žalobca 2/ a BIOMILA spol. s r.o. ako žalobca 3/ a žalovaným je TIMMA s.r.o.

34. Podľa § 28 ods. 2 Zákona č. 7/2015 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom od 01.01.2018 (ďalej len ZoKR) prihláška sa podáva v jednom rovnopise u správcu, pričom správcovi musí byť doručená v základnej prihlasovacej lehote do 45 dní od vyhlásenia konkurzu; v jednom rovnopise veriteľ doručí prihlášku aj na súd. Doručením prihlášky do elektronickej schránky správcu sa prihláška považuje za doručeníu aj na súde.

35. Podľa § 28 ods. 3 ZoKR, ak veriteľ doručí správcovi prihlášku neskôr, na prihlášku sa prihlíada, veriteľ však nemôže vykonávať hlasovacie právo a ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Právo na pomerné uspokojenie veriteľa tým nie je dotknuté; môže byť však uspokojený len z výťažku zaradeného do rozvrhu zo všeobecnej podstaty, ktorého zámer zostaviť bol oznámený v Obchodnom vestníku po doručení prihlášky správcovi. Zapísanie takejto pohľadávky do zoznamu pohľadávok správcu zverejní v Obchodnom vestníku s uvedením veriteľa a prihlásenej sumy.

36. Podľa § 32 ods. 2 ZoKR prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

37. Podľa § 32 ods. 3 ZoKR pohľadávku možno poprieť

a) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok,

b) do 30 dní od zverejnenia zapísania pohľadávky do zoznamu pohľadávok v Obchodnom vestníku, ak ide o oneskorené prihlásenie pohľadávky.

38. Podľa § 32 ods. 8 ZoKR úpadca je oprávnený prihlásenú pohľadávku namietať v lehote určenej pre veriteľov na popieranie pohľadávok. Námietka sa zapíše do zoznamu pohľadávok, ale nemá pre zistenie pohľadávky význam.

39. Podľa § 32 ods. 17 ZoKR pohľadávku popretú len správcom a pohľadávku popretú veriteľom so súhlasom tohto veriteľa môže správca písomne uznať, ak o jej určení ešte nerozhodol súd. Uznáním sa popretá pohľadávka v uznanom rozsahu považuje za zistenú.

40. Podľa § 206g ods.1 ZoKR, ak odsek 2 neustanovuje inak, konania vrátane konaní vyvolaných alebo súvisiacich s konaniami podľa tohto zákona začaté pred 1. januárom 2018 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. decembra 2017.

41. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým v druhej výrokovej vete vyhovel žalobe o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky zo strany žalovaného. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd vady a súd sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, preto sa stotožňuje s jeho záverom o neúčinnom popretí pohľadávky žalobcu zo strany žalovaného v konkurznom konaní úpadcu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v časti druhej výrokovej vety, v ktorej okresný súd žalobe o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky zo strany žalovaného vyhovel a v zmysle § 387 Ods. 2 CSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktoré je skutkovo aj po právnej stránke správne. Vzhľadom na obsah a rozsah žalovaným podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci nasledovné.

42. Odvolací súd posúdil žalovaným podané odvolanie výhradne v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní.

43. Po čiastočnom späťvzátí žaloby v časti o určenie, že prihlásená pohľadávka žalobcu je zistená v celom rozsahu súd prvej inštancie správne konštatoval, že predmetom konania je určenie neúčinnosti popretia pohľadávky a spornou je otázka, či žalovaný ako popierajúci veriteľ, ktorý prihlásil pohľadávku v konkurznom konaní po uplynutí základnej lehoty určenej v ust. § 28 ods.2 ZoKR na prihlasovaní pohľadávok, poprel pohľadávku žalobcu účinným spôsobom, keď ju poprel až dňa 08.02.2019.

44. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne konštatoval v bode 25. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uplynutie lehoty na popieranie pohľadávok prihlásených v základnej 45-dňovej lehote podľa § 28 ods.2 ZoKR dňom 06.04.2016. Odvolací súd sa stotožňuje aj so záverom súdu prvej inštancie v tom, že na základe písomného uznania správcu zo dňa 21.09.2016 sa pohľadávka žalobcu prihlásená prihláškou doručenou správcovi dňa 07.03.2016 považuje podľa § 32 ods.17 ZoKR za zistenú.

45. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že Zákon o konkurze a reštrukturalizácii síce umožňuje veriteľovi prihlásiť pohľadávku aj v lehote dlhšej ako je základná 45-dňová lehota od vyhlásenia konkurzu, avšak v takom prípade je postavenie veriteľa pohľadávky prihlásenej v neskoršej lehote odlišné od takého veriteľa, ktorého pohľadávka bola uplatnená prihláškou v základnej prihlasovacej lehote a ktorá bola aj zistená. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, §

28 ods.3 ZoKR takémuto veriteľovi pohľadávky, ktorá bola uplatnená prihláškou po uplynutí základnej prihlasovacej lehoty, priznáva právo byť uspokojený v rámci konkurzu, keď zákon uvádza, že na takúto prihlášku sa prihliada, avšak zároveň zákon obmedzil práva takéhoto veriteľa tým, že nemôže vykonávať hlasovacie práva a ani ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Dôsledkom tejto úpravy je, že nemožno takémuto veriteľovi uprieť právo byť v konkurze uspokojený, ak jeho pohľadávka, síce prihlásená v dlhšej lehote ako základná prihlasovacia lehota, uplatnená bola, avšak nepatria mu ďalšie práva súvisiace s touto pohľadávkou.

46. V zmysle ust. § 32 ods.2 ZoKR vyplýva, že právo poprieť prihlásenú pohľadávku má okrem správcu aj veriteľ prihlásenej pohľadávky. Znamená to, že nie každý tretí subjekt má právo poprieť pohľadávku veriteľa, ale len taká osoba, ktorá má postavenie konkurzného veriteľa. Jedná sa pritom nepochybne o právo vyplývajúce z prihlásenej pohľadávky, pretože v zmysle § 24 ods.1 ZoKR postavenie účastníka konkurzného konania patrí len veriteľom, ktorí spôsobom ustanoveným zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Znamená to, že právne postavenie veriteľa ako účastníka konkurzného konania, je viazané na existenciu pohľadávky, ktorá musí byť týmto veriteľom prihlásená zákonným spôsobom, pričom právo popretia pohľadávky konkurzným veriteľom vyplýva práve z prihlásenej pohľadávky a nadobudnutia postavenia veriteľa v konkurznom konaní. Právo poprieť prihlásenú pohľadávku je nevyhnutne viazané na existenciu pohľadávky a viaže sa na takto prihlásenú pohľadávku. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii preto priznáva veriteľovi, ktorý uplatnil svoju pohľadávku prihláškou po uplynutí základnej zákonnej prihlasovacej lehoty, právo byť v konkurze uspokojený, avšak zároveň je jeho právo obmedzené „len“ na uspokojenie jeho prihlásenej pohľadávky, keďže na túto pohľadávku sa musí prihliadnuť, avšak práva z nej vyplývajúce a spojené s prihlásenou pohľadávkou vykonávať nemôže.

47. Záver súdu prvej inštancie, že medzi ďalšie práva, ktoré nemôže takýto veriteľ vykonávať patrí aj právo poprieť pohľadávku iného veriteľa (ktorého pohľadávka bola prihlásená v základnej prihlasovacej lehote podľa § 28 ods. 2 ZoKR), je preto podľa odvolacieho súdu správny. Tomuto záveru podľa odvolacieho súdu zodpovedá aj konštrukcia lehoty na uplatnenie tohto práva poprieť prihlásenú pohľadávku v zmysle § 32 ods.3 písm. a) ZoKR. V zmysle cit. ustanovenia pohľadávku je možné poprieť do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, lehota na popieranie pohľadávok prihlásených v základnej prihlasovacej lehote uplynula dňom 06.04.2016. Žalovaný poprel pohľadávku žalobcu dňa 08.02.2019. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval popretie pohľadávky po uplynutí lehoty v zmysle § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR.

48. Odvolací súd uvádza nad rámec dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, že ust. § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR je v súlade aj s § 28 ods.3 ZoKR, ktoré upravuje nemožnosť veriteľa pohľadávky prihlásenej po uplynutí základnej zákonnej lehoty vykonávať ďalšie práva spojené s prihlásenou pohľadávkou. Tento záver vychádza z aplikácie ust. § 28 ods. 3 v spojení s § 32 ods.3 písm. a) ZoKR a je logický v tom, že veriteľovi pohľadávky prihlásenej po základnej zákonnej prihlasovacej lehote nepatrí právo poprieť pohľadávku iného veriteľa, ktorá bola prihlásená v základnej zákonnej prihlasovacej lehote, pretože opačný výklad by smeroval k popretiu kogentnej úpravy lehoty určenej na popretie pohľadávky podľa § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR. Pri akceptovaní záverov žalovaného o tom, že mohol účinne poprieť pohľadávku žalobcu aj svojim popretím zo dňa 08.02.2019 by sa jednalo o popretie mimo kogentnej úpravy zákonných lehôt na popieranie pohľadávok. Odvolací súd preto konštatuje, že lehoty na popieranie pohľadávok podľa § 32 ods.3 písm. a) ZoKR logicky nadväzujú na obmedzenie práv veriteľa, ktorý si pohľadávku uplatnil prihláškou po uplynutí základnej zákonnej prihlasovacej lehoty.

49. Záver súdu prvej inštancie o tom, že žalovanému nepatrí právo poprieť pohľadávku veriteľa prihlásenú v základnej zákonnej prihlasovacej lehote, ako aj záver o tom, že takýto úkon žalovaného bol vykonaný v rozpore s ust. § 32 ods. 3 písm. a) ZoKR, t.j. po uplynutí zákonom určenej lehoty na popretie pohľadávok, je správny a správny je preto aj jeho záver o tom, že takto vykonané popretie pohľadávky žalovaným je neúčinné.

50. Žalovaný v odvolaní namietal, že Zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepočíta so žalobou o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky a okresný súd nemohol v tejto časti konať ako o incidenčnej žalobe a preto nesprávne aplikoval ust. § 28 ods. 3 a § 32 ods. 3 ZoKR. S týmto záverom odvolací súd nesúhlasí.

51. Je pravdou, že žaloba o určenie neúčinnosti popretia pohľadávky nie je nárokom, ktorý je výslovne upravený v Zákone o konkurze a reštrukturalizácii, avšak je právom vyplývajúcim z ústavnej garancie domáhať sa súdnej ochrany svojho ohrozeného alebo porušeného práva. Nie je možné uprieť strane sporu právo domáhať sa ochrany ním tvrdeného ohrozeného práva. Pokiaľ z vykonaného dokazovania vyplýva, že správca úpadcu oznámil žalobcovi dňa 20.02.2019, že žalovaný poprel žalobcom prihlásenú pohľadávku a zároveň mu oznámil, že popretie zapísal aj do zoznamu pohľadávok, ktorý bude doručený konkurznému súdu, nie je možné dospieť k záveru, že žalobca sa nedôvodne domáha ochrany svojich práv, keď si uplatnil nárok na určenie neúčinnosti popretia pohľadávky vykonaného žalovaným. Aj keď Zákone o konkurze a reštrukturalizácii neupravuje inštitút neúčinnosti právnych úkonov, nie je možné dospieť k záveru, že by sa takéhoto nároku nemohol domáhať, pokiaľ by takýmto procesným prostriedkom mohla byť odstránená neistota právneho postavenia žalobcu. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne, keď po čiastočnom späťvzatí žaloby vyhovel nároku žalobcu a určil, že popretie pohľadávky žalovaným je právne neúčinné.

52. Tvrdenia žalovaného o nesprávnej aplikácii § 28 ods. 3 a § 32 ods.3 ZoKR z dôvodu, že súd nemohol konať o nároku žalobcu ako o incidenčnej žalobe sú právne irelevantné. Súd prvej inštancie použil správne zákonné ustanovenia pri odôvodňovaní svojho záveru o neúčinnom popretí pohľadávky zo strany žalovaného. Relevantné je v danom prípade správne použitie právnej normy a aj jej správny výklad na skutkový stav zistený súdom prvej inštancie, ktorý bol zistený správne a dostatočne.

53. Odvolací súd sa nestotožnil ani s názorom žalovaného, že súd prvej inštancie odňal žalovanému všetky jemu patriace procesné práva, keď nepovažoval za účelné a hospodárne vykonať dokazovanie ním navrhnuté.

54. Po čiastočnom späťvzatí žaloby predmetom konania ostal nárok žalobcu na určenie neúčinnosti popretia pohľadávky. Okresný súd postupoval správne, keď žalobcom navrhované dokazovanie (výsluch svedkov a správca Mgr. Roberta Antala, pripojenie spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 26Cbi/24/2017, spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp.zn. 9C/194/2015, prečítanie listinných dokladov súvisiacich s postúpením pohľadávok od právnych predchodcov žalobcu na žalobcu) nevykonal, pretože predmetom tohto konania nie je preskúmanie existencie a platnosti žalobcom prihlásenej pohľadávky, ale predmetom tohto konania, ktorý vymedzil žalobca v petite po čiastočnom späťvzatí, je určenie neúčinnosti popretia pohľadávky zo strany žalovaného z dôvodu, že takéto právo žalovanému nepatrí a z dôvodu nedodržania zákonom určenej kogentnej lehoty na takéto popretie pohľadávok. Žalobcom navrhované dokazovanie s predmetom konania po čiastočnom späťvzatí nesúvisí a postup súdu prvej inštancie, keď žalovaným navrhované dokazovanie nevykonal je správne a nedošlo týmto postupom k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

55. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o odvolaní žalovaného je viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní. Okresný súd správne aplikoval a aj vyložil ním použité ust. § 28 ods. 3 a § 32 ods. 3 ZoKR a vzhľadom na predmet konania správne postupoval, keď žalovaným navrhované dokazovanie nevykonal. Iné výhrady žalovaný voči druhej výrokovej vete neuviedol a neumožnil odvolaciemu súdu prieskum napadnutého rozhodnutia aj z iných dôvodov. Žiadne konkrétne námietky a výhrady, ktoré by boli spôsobilé skutkovo či právne spochybníť záver súdu prvej inštancie o neúčinnom popretí pohľadávky žalovaný v odvolaní neuviedol.

56. Odvolací súd v zmysle § 206g ods. 1 ZoKR v danej veci aplikoval právnu úpravu zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom od 01.01.2018, pretože k začatiu tohto konania došlo doručením žaloby dňa 22.03.2019 (obdobne vo veci sp. zn. 43 CoKR/34/2019).

57. Žalovaný v odvolaní poukazoval v obdobnej veci na záver Krajského súdu v Banskej Bystrici v ktorom uviedol, že vo veci nároku na určenie neúčinnosti popretia sa jedná o samostatné konanie s ktorým zákon o konkurze a reštrukturalizácii nepočíta. Odvolací súd udáva, že sa jedná len o čiastočné konštatovanie z rozhodnutia sp. zn. 41 CoKR/32/2019 zo dňa 20.11.2019 v ktorom však odvolací súd ďalej konštatuje, že ak okresný súd zistí tvrdenia žalobcu o dôvodoch neúčinného popretia pohľadávky, musí z dôvodu právnej istoty žalobcu rozhodnúť o neúčinnosti popretia pohľadávky. K podobnému záveru dospel Krajský súd aj v ďalšom rozhodnutí sp.zn. 43 CoKR/34/2019 zo dňa 11.12.2019.

58. Žalovaný podal odvolanie aj voči prvému výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol jeho návrhy na prerušenia konania, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 26Cbi/24/2017 a pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom pod sp.zn. pod 9C/194/2015. V konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica je predmetom konania určenie neexistencie pohľadávky žalobcu a v konaní pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom je predmetom konania určenie neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok na žalobcu. Súd prvej inštancie správne pri zamietnutí týchto návrhov na prerušenie konania zdôrazňoval predmet tohto konania, ktorým je určenie neúčinného popretia pohľadávky zo strany žalovaného. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, ani v jednom z vyššie uvedených konaní sa nerieši taká otázka, ktorá by mohla mať vplyv na záver súdu prvej inštancie o neúčinnom popretí pohľadávky zo strany žalovaného. Pre účely tohto konania okresný súd správne vychádzal z existujúceho právneho stavu o zistení žalobcom prihlásenej pohľadávky na základe uznania zo strany správcu a vyššie uvedené konania nemajú žiaden vplyv na rozhodnutie o určení neúčinnosti popretia pohľadávky zo strany žalovaného. Predmetom dokazovania a prejudiciálneho posúdenia v tomto konaní je, či žalovanému patrilo takéto právo podľa § 28 ods. 3 ZoKR a či takéto právo uplatnil v zákonom určenej kogentnej lehote. Vyššie uvedené súdne konania pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom a Okresným súdom Banská Bystrica odpovede na tieto otázky nedávajú a nie sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie v tomto konaní o určení neúčinnosti popretia pohľadávky zo strany žalovaného.

59. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v jeho prvej a druhej výrokovej vete potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods.1 CSP.

60. Žalovaný podal odvolanie aj voči štvrtej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie žalobcovi priznal náhradu trov konania od žalovaného v rozsahu 100%. Žalovaný v odvolaní uviedol, že vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby vo výroku o určení, že prihlásená pohľadávka je v celom rozsahu zistená, mal súd prvej inštancie aplikovať § 255 ods.2 CSP a mal rozhodnúť o nepriznaní práva na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov. S týmto záverom odvolací súd súhlasí.

61. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podanou žalobou uplatnil voči žalovanému dva nároky, a to nárok na určenie, že popretie pohľadávky žalobcu zo strany žalovaného je neúčinné a druhým nárokom sa domáhal určenia, že prihlásená pohľadávka je v celom rozsahu zistená. V časti takto uplatneného druhého nároku žalobca vzal svoju žalobu na pojednávaní dňa 11.02.2020 späť a súd v tejto časti konanie zastavil. Z procesného hľadiska preto žalobca zavinil zastavenie konania v tejto časti.

62. Predmetom konania pôvodne boli dva nároky, pričom jeden z dvoch nárokov žalobca vzal späť a procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti. V druhom uplatnenom nároku bol žalobca úspešný v celom rozsahu. Pri použití ust. § 255 ods. 2 s použitím § 256 ods.1 CSP je preto nutné dospieť k záveru, že žalobca bol v konaní úspešný len v jednej polovici uplatnených nárokov (jeden žalobný petit) a v druhej časti uplatneného nároku (druhý žalobný petit) procesne zavinil zastavenie konania. Úspech žalobcu v konaní preto predstavuje 50% (jeden z dvoch uplatnených žalobných nárokov) a procesné zavinenie pri zastavení konania na strane žalobcu predstavuje rovnako 50%. Po odčítaní procesného úspechu žalobcu 50% od jeho procesného zavinenia pri zastavení konania (50%), potom vyplýva pomer úspešnosti žalobcu v konaní v zmysle § 255 ods.2 CSP v rozsahu 0%. Súd prvej inštancie nerozhodol pri nároku o náhrade trov konania správne a odvolací súd preto podľa § 255 ods.2 s použitím § 256 ods.1 CSP a § 388 CSP zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v štvrtej výrokovej vete tak, že rozhodol, že žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

63. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1, § 255 ods.1 a § 262 ods.1 CSP tak, že žalobcovi, hoci bol v odvolacom konaní úspešný, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

64. Napadnuté rozhodnutie v rozsahu tretej výrokovej vety o čiastočnom zastavení konania ostalo odvolaním nedotknuté a odvolací súd o tretej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia nerozhodoval.

65. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).